

РЕШЕНИЕ

N 28779

гр. София, 17.12.2012г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГК, IV В състав в закрито заседание на седемнадесети декември през две хиляди и дванадесета година, в състав:

Председател: Ерик Василев

Членове: Мария Яначкова

Елена Розалинова

като разгледа докладваното от съдия Яначкова частно гражданско дело № 10049 по описа за 2012 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435 - 438 ГПК.

Образувано е по жалба, подадена чрез частния съдебен изпълнител на 19.05.2012г., с жалбоподател [REDACTED] срещу действия на частния съдебен изпълнител с рег. № 856 по изп. дело № 20128560400 [REDACTED], изразяващи се според жалбоподателя в „насочване на изпълнението върху несеквеструем имот и налагане на възбрана, обективизирана в постановление на ЧСИ”. Жалбоподателят обосновава допустимост на жалбата на етапа, на който е подадена с довод, че наложената възбрана върху ½ ид. част от имот, попадащ под режима на съпружеската имуществена общност, противоречи на закона, понеже това имуществото съгласно нормата на чл. 444, т. 7 ГПК не може да служи за удовлетворяване на вискателя.

Вискателят „Централна кооперативна банка” АД е подал писмени възражения срещу жалбата, в които развива съображения, че същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 436, ал. 3 ГПК са изложени мотиви от ЧСИ, в които са развити съображения за недопустимост на жалбата. Посочено е, че се касае за несъщинско изпълнително действие и че върху възбранената ½ ид. част не е насрочен опис, не е правена оценка на имота и не е насрочвана продажба. В случай, че съдът не възприеме становището му за недопустимост на жалбата, ЧСИ счита, че поради това, че с постановлението за налагане на възбрана само се обезпечава насочването на изпълнението, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Съдът, като взе предвид данните от изпълнителното дело и доводите в жалбата и във възраженията срещу нея, намира следното:

С определение от 19 ноември 2012г. по гр. д. № 4194/2012г. Софийски апелативен съд е приел, че насочването на изпълнението започва с налагане на възбрана като обезпечителна мярка, поради което

и жалбата на [REDACTED] е допустима. САС е върнал делото на СГС за произнасяне по същество.

Съгласно чл. 435, ал. 2 ГПК длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, както и постановлението за разноси. Жалбата се подава чрез СИ в едноседмичен срок от извършването на действието, съотв. от деня на съобщението (чл. 436, ал. 1 ГПК).

Несеквестируемостта, на която се позовава жалбоподателят, представлява забрана за принудително изпълнение върху определени имуществени права.

В разглеждания случай право на жалба е упражнено срещу налагането на възбрана върху недвижим имот с постановление на СИ. Нормата на чл. 393, ал. 2 ГПК допуска като обезпечителна мярка на иск за парично вземане, както е в конкретната хипотеза, налагане на възбрана върху несеквестируем недвижим имот (за разлика от заповед върху вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение). По този начин може да се отчете отпадането на несеквестируемостта, когато длъжникът се е разпоредил с несеквестируемия имот, тъй като в този случай длъжникът сам се лишава от предоставената му от закона привилегия – от защитното предназначение на несеквестируемостта ; относителната недействителност по отношение на вискателя и присъединените кредитори на извършените разпореждания (чл. 452 ГПК) ; отчита се и обстоятелството, че възбраната не отнема възможността за ползване на жилищния имот (чл. 451 ГПК). Ето защо доводът на жалбоподателя, че целта на наложената възбрана предпоставя единствено предприемане на изпълнение е неоснователен. При положение, че по делото, съобразно и мотивите на СИ по обжалваното действие, не се установи извършване на опис и насрочване на продан на възбранения имот, жалбата, по която е образувано производството за съдебен контрол върху действията на СИ, която съдът разглежда, е неоснователна. Преди извършването на опис на имота (чл. 483 и чл. 484 ГПК), в който се посочва и място и време за продан (която е същинското принудително изпълнение), и по време, на който длъжникът може да направи възраженията си, в т. ч. и за несеквестируемост на имота (чл. 484, ал. 1, т. 5 ГПК), не се нарушава забраната за принудително изпълнение, т. е. забраната за продан на несеквестируемия недвижим имот.

По горните съображения, жалбата следва да се остави без уважение, а доказателственото искане, направено в нея, за назначаване на експертиза с цел определяне на жилищната площ и искането за разглеждане на делото в открито заседание се явяват безпредметни.

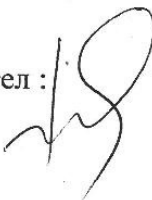
Водим от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на [REDACTED]
[REDACTED] срещу действие на частния съдебен изпълнител с рег. № 856 по
изп. дело № 2012856040 [REDACTED], изразяващо се в налагане на възбрана
върху ½ ид. част от имот.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.

